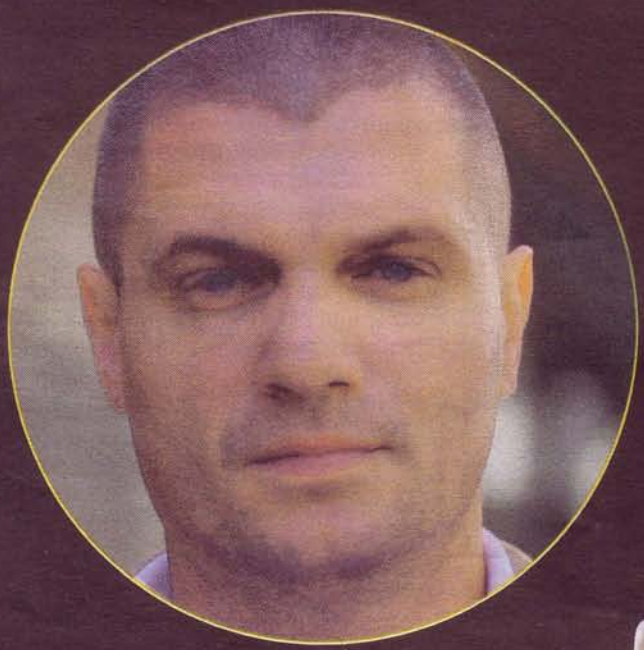
:: BRANKO HRVATIN

Predsjednik Vrhovnog suda prijavio je glavnom državnom odvjetniku Mladenu Bajiću da je predsjednik uprave Osijek-Koteksa Drago Tadić pokušao s njim "neprimjereno razgovarati" o presudi Branimiru Glavašu, pokazavši i neobično poznavanje sudaca i tokova spisa u Vrhovnom sudu

:: RAMIZ PANDŽIĆ

Četrdesetogodišnji prijevoznik, dvaput odlikovan u ratu, prijavio je osječkoj policiji da je Tadiću plaćao tri kune po kubiku šljunka, potkrijepio to snimkom i nakon toga sam završio u pritvoru, jer ga je Tadić istodobno prijavio za pokušaj ucjene; sud ga je oslobodio

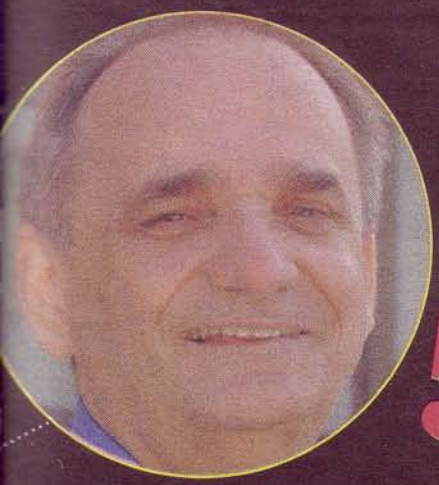

:: DRAGO TADIĆ

Predsjednik uprave i suvlasnik Osijek-Koteksa prijavio je osječkoj policiji Pandžića za pokušaj ucjene istodobno kad i ovaj njega, ali Pandžić je oslobođen. U srpnju 2010. Branko Hrvatin prijavio ga je za pokušaj utjecaja na odluke Vrhovnog suda

RAMIZ PANDŽIĆ, OSJEČKI PRIJEVOZNIK, OPTUŽUJE DIREKTORA OSIJEK-KOTEKSA DRAGU TADIĆA ZA UZIMANJE MITA

DAO SAM 5 MILJUNA ZA POSAO S HAC-om

:: BRANIMIR GLAVAŠ
Za ratni zločin pravomoćno osuđenom slavonskom gazdi presudu su pokušali promijeniti prijatelji, angažirajući se s više strana, prikupljajući novac i pokušavajući doprijeti čak i do predsjednika Vrhovnog suda

:: IVAN RAGUŽ
Prethodnik Drage Tadića na mjestu predsjednika uprave Osijek-Koteksa poslovnu je karijeru neslavno završio 2004. godine, kad je pao s balkona i teško se ozlijedio, navodno pod utjecajem kokaina

Poduzetnik Pandžić je snimku navodnog razgovora s Tadićem dao Uskoku te apelira na poduzetnike koji su slično prošli da progovore o tome

tekst ::::: SILVANA PERICA

Poslove na dobavi šljunka za gradnju autocesta dobivao sam pod uvjetom da pet posto iznosa isplatim natrag, u gotovini! Tvrdi to Ramiz Pandžić, 40-godišnji osječki prijevoznik, koji je svojim kamionima dovozio šljunak za gradnju slavonske autoceste na dijelu od Županje do Bajakova. Pandžić tvrdi da je to od njega tražio Drago Tadić, predsjednik uprave Osijek-Koteksa, tvrtke koja dobiva poslove za Hrvatske autoceste diljem Hrvatske. Na te optužbe Tadić, na naš upit, kaže kako je sve to neistina.

– Sve je to riješeno na sudu. Pišete neistine, tužit ću vas i ne želim raspravljati o tome. Ostavite me na miru – rekao je na pitanje o tvrdnjama Ramiza Pandžića i spustio slušalicu. Tadić spominje sudski postupak, ali u tom sudskom postupku, koji je završio 7. srpnja, Ramiz Pandžić je, zasad nepravomoćno, oslobođen krivnje za ucjenu u pokušaju.

Svoje tvrdnje o tome da je morao plaćati tzv. rikverc Dragi Tadiću Pandžić potkrepljuje i snimkom svog razgovora s Tadićem. Taj je razgovor tajno snimljen, Tadić nije znao da ga Pandžić snima i zakonitost snimke može biti u pitanju, iako novi Zakon o kaznenom postupku daje mogućnost sudu da prihvati i takvu snimku, ako je riječ o dokazu za neku značajnu povredu prava. Uglavnom, Pandžićeva priča počinje u prosincu 2004. godine kad mu je, ističe Pandžić, Tadić rekao da mora platiti tri kune po kubiku šljunka "za investitora". Na cijenu od 60 kuna po kubiku to se Pandžiću nije isplatilo.

»

"HAC NA KRAJU POSLA OBIČNO ISPLATI ODŠTETU, PRIKAŽU SE DODATNI RADOVI ILI MATERIJAL, ALI TADIĆ MI NIŠTA NIJE DAO"

– Nakon što sam isporučio 100.000 kubika, obavijestio sam Tadića da ne mogu tako raditi, da nemam zaradu. Na to mi je kazao da će mi pomoći avansnim mjenicama da mogu raditi i od toga sam također morao dati gotovinu: od 20 milijuna kuna mjenica koliko sam dobio, Tadiću sam isplatio 1,9 milijuna u gotovini. Međutim, računao sam da ću sve podmiriti na kraju. Jer, Tadić je rekao da će nas namiriti s 10 posto nakon završetka posla. Uobičajeno je, naime, da Hrvatske autoceste na kraju isplate neku vrstu odštete, prikažu se dodatni radovi ili materijal. Međutim, on mi tih 10 posto nije dao, iako je Osijek-Koteks dobio 14,5 milijuna kuna od Hrvatskih autocesta na kraju posla – tvrdi Pandžić. Navodi i da je za te mjenice također davao gotovinu Tadiću.

I mercedes preko Osijek-Koteksa

– Rekao sam tada Tadiću da mu više neću davati novac, a on je meni na to rekao da ću dobiti nogu u guzicu iz firme, da više ne mogu raditi za njega, ali mi je zatvorio vrata svuda, kod svih drugih investitora, i više nisam mogao raditi samo zato što nisam htio njemu davati novac – kaže Pandžić.

– Isporučio sam šljunka u vrijednosti 100 milijuna kuna za njega i očekivao sam da ću dobiti 10 milijuna kuna nazad. Time je počela naša svađa – priča Pandžić.

Osim tri kune po kubiku i osam do 10 posto za avansne mjenice, tu je i priča o automobilu u vlasništvu Osijek-Koteksa.

– Prodao mi je auto, mercedes S 500, koji je bio u vlasništvu Osijek-Koteksa i u kojem se on do tada vozio. Pitao me koliko za mene taj auto vrijedi, i dogovorili smo se za 400 tisuća kuna. Rekao mi je: Tristo tisuća dat ćeš Osijek-Koteksu, a 100 tisuća meni na ruke – kaže Pandžić. Na pitanje kome je davao one tri kune po kubiku, Pandžić kaže da je veći dio davao jednom od Tadićevih suradnika, dok je novac za auto i za avansne mjenice davao Tadiću. Na snimci koju nam je Pandžić ustupio može se čuti o svemu tome, pa glas koji bi navodno trebao biti Tadićev govori da je dobio samo novac za auto i za avansne mjenice, a da nije trebalo plaćati tri nego jednu kunu po kubiku šljunka. Poslovanje Tadića i Pandžića, tvrdi Pandžić, trajalo je do 2006. godine, nakon toga Pandžić je izbačen i pokušava se snaći, a 2008. godine pokušava ponovno doći do svog novca. Naime, cijeli posao s Osijek-Koteksom završen je, kaže, s milijun eura gubitka. Tadić ga je primio u svom uredu 28. veljače 2008. godine i Pandžić je snimio taj razgovor. Nakon toga dobivao je sitne poslove od Osijek-Koteksa, ali, kaže, sve nakratko, nekoliko je mjeseci radio, pa su mu opet rekli da nema posla. Ponovo se sastao s Tadićem, pale su teške riječi, sastao se još jednom, a sve je kulminiralo potkraj 2008. godine kad je Pandžić odlučio otići na policiju.

– Primili su me inspektori Ribičić i Martinović i njima sam ispričao sve o tri kune, ali ništa se nije događalo. Početkom 2009. godine zvao sam Ribičića na telefon, on mi je rekao da policija radi svoj posao i da me ne može izvještavati o tome.

Pet dana poslije razgovora s policijom dobio sam novi posao za Osijek-Koteks i cijele te godine tako smo se natezali. Ove godine shvatio sam da mi taj čovjek laže i podnio sam kaznenu prijavu protiv njega, dao policiji snimku razgovora, ali praktično istodobno i Tadić je podnio prijavu protiv mene i 18. ožujka uhićen sam pod optužbom da sam pokušao ucijeniti Tadića. U pritvoru sam ostao sve do 1. lipnja, a 7. srpnja sudac Ivan Vulić izrekao mi je oslobađajuću presudu – kaže Pandžić. Sudac Općinskog suda u Osijeku Vulić na naš upit potvrdio je da je zaista oslobodio Pandžića te da upravo piše obrazloženje presude. U tom postupku vještačena je i snimka razgovora i utvrđeno je da snimka nije montirana, odnosno da je nastala korištenjem digitalnog diktafona iz neposredne blizine u prikrivenom položaju. Glasovi nisu vještačeni, ali ipak puno znači već to što je otklonjena sumnja u montažu. Zbog toga je pomalo neobično što se Tadić na upit Večernjeg lista poziva upravo na sudski postupak koji je završen Pandžićevim oslobađanjem.

2,5 milijuna eura je dobit 2009. Osijek-Koteksa unatoč krizi

Tvrtka Osijek Koteks dobila je, prema podacima koje sama objavljuje, u posljednjih pet godina cijeli niz državnih poslova i u poslovnim krugovima dobro kotira. Gradila je nadvožnjak na dionici Đakovo - Sredanci te druge objekte na autocesti Beli Manastir - Sredanci, niz dionica na dalmatinskoj autocesti, Benkovac - Pirovac, putne prijelaze na dionici Zadar 2 - Benkovac, zatim i na dijelu od Svetog Roka do Maslenice i Zadra, na dionici Šibenik - Vrpolje, vijadukte na koridoru 5C... Prema Poslovnoj Hrvatskoj, Drago Tadić povezan je s cijelim nizom tvrtki. Bio je u upravi Belja, IPK Osijeka, Slobodne zone Osijek, zatim i u nadzornim odborima Glasa Slavonije, Razvitka, Hotela Osijek...

Tadića u Osijeku povezuju s Glavašem, te kuloari tvrde da ga je to prijateljstvo i dovelo na čelo jedne od najjačih hrvatskih građevinskih tvrtki

:: Zbog problema s Tadićem Ramizu Pandžiću su, kako tvrdi, zatvorena i sva druga osječka vrata

Osijek-Koteks u pet godina ostvario impresivan broj poslova s državom

Ramiz Pandžić je sin prijevoznika, dvaput odlikovani bivši branitelj, koji je 90-ih dobio ekskluzivni ugovor za prijevoz šljunka iz BiH te počeo poslovati s Osijek-Koteksom. Iza njega su i dva sudska procesa, ali je u oba oslobođen

Ramiz Pandžić rođen je 1970. godine u BiH, živio je u Vinkovcima, otac mu je bio prijevoznik. Godine 1991. odlazi u rat, zajedno s ocem i bratom, otac pogiba već u rujnu 1991. godine, a za mjesec dana teško stradava brat koji je danas 80-postotni invalid. Pandžić prolazi mnoga ratišta, a u travnju 1992. godine skida uniformu i vraća se kamionima. Iza oca je, naime, ostao kamion, pa je Pandžić počeo s njim raditi, dogurao do 10 kamiona i uspio dobiti ekskluzivni ugovor za prijevoz šljunka iz BiH.

– U to vrijeme jedino ja sam imao koncesiju za šljunak u BiH i počeo sam poslovati s Osijek-Koteksom, odnosno s Dragom Tadićem i njegovim suradnicima.

Kad je pritvoren, policija se, kaže, opravdavala za to rekavši mu da je to zbog njegove veze s izvjesnim Zoranom Spasićem, koji je bio osuđeni ubojica očuha i koji je otišao u Srbiju.

– On je bio zaštitnik Ivana Raguža, a onda je došao k meni, kao da mene "štiti" i morao sam mu davati 20 tisuća kuna mjesečno sve dok nije otišao u Srbiju i dobio zabranu ulaska u Hrvatsku – objašnjava Pandžić. Zbog dva sudska procesa i veze sa Spasićem, Pandžića prati loš glas, no čak i da je tako, priču koju iznosi vrijedi zabilježiti jer može ukazati na način poslovanja državnih tvrtki i onih koji s njima surađuju, a tu je i jako ružan pokušaj utjecaja na Vrhovni sud i ispipavanje tko bi od sudaca bio voljan surađivati na slučaju Glavaš. Pandžić tvrdi i da su mediji u Slavoniji pod potpunom kontrolom, jer nitko nije objavio nikakvu vijest o slučaju u kojem je predsjednik uprave jedne je od najjačih tvrtki prijavio bivšeg dobavljača za pokušaj ucjene. S druge strane, Osijek-Koteks u posljednjih pet godina bilježi impresivan broj poslova koje je obavio za državu, ponajviše za Hrvatske autoceste te za neke druge naručitelje iz državne i lokalne uprave.

Zanimljivo je i da na snimci u jednom trenutku osoba za koju Pandžić tvrdi da je Tadić kaže i "mogu dignut cijelu državu na noge, ako ja odlučim i svi da budu tamo". Nažalost, Tadić nije bio voljan komentirati sve navode svog dojučerašnjeg poslovnog partnera s kojim se već gledao i sa suprotstavljene strane u sudnici.

– Sudio sam prema činjenicama i zakonu – jedino je htio reći sudac Vulić. Dok je bio u pritvoru, Pandžić je kontaktirao s Uskokom i jedan od zamjenika ravnatelja Uskoka Dinko Cvitan bio je kod njega, uzeo snimke i razgovarao s njim. Bilo je to 7. svibnja, pa se može zaključiti da je kratko vrijeme poslije toga Uskok zatražio od suda praćenje i prisluškivanje Tadića. Pa je Tadić zapravo zacijelo već bio praćen u trenutku kad je, 14. srpnja, u restoranu Baltazar nasamo poželio razgovarati s Brankom Hrvatinom, predsjednikom Vrhovnog suda, o predmetu Glavaš. Razgovor je Hrvatinu bio sumnjiv, o čemu smo već izvještavali, jer je Tadić pokazao poznavanje osoba i poslovanja u Vrhovnom sudu i raspitivao se može li se tada već donesena presuda, ali javnosti nepoznata, promijeniti. Hrvatin je taj razgovor odmah prijavio glavnom državnom odvjetniku Mladenu Bajiću, a u to se uklopio i drugi krak istrage o pokušaju utjecaja na Glavaševu presudu u kojem su praćeni HDSSB-ovac Ivan Drmić i Sanja Marketić iz Glasa Slavonije. Odluka Državnog odvjetništva u tom slučaju očekuje se uskoro, a očito traje i obrada prijave koju je Uskoku podnio Pandžić.

Ramiz Pandžić poziva i ostale dobavljače koji su prošli slično kao on, da o tome javno progovore jer, kaže, to je jedini način da se takav način poslovanja koji nije samo protuzakonit nego mnoge male poduzetnike dovodi na rub propasti, zaustavi te tvrdi da je takvih poduzetnika na ovom području jako puno.

Valja reći da Tadića u Osijeku usko povezuju s Glavašem, te da kuloari tvrde da je to prijateljstvo i dovelo Tadića na čelo sada jedne od najjačih građevinskih tvrtki u Hrvatskoj. Zanimljive su i okolnosti pod kojima je Tadićev prethodnik, direktor Ivan Raguž, izgubio svoj položaj u listopadu 2004. godine.

Prema novinskom izvještaju, Raguž je sam skočio s balkona i sav se polomio, a učinio je to zato, navode novine, što je kokainski ovisnik te je imao halucinacije u kojima mu se priviđalo da mu netko prijeti i progoni ga pa je zvao policiju. A kad je policija došla ispred zgrade, skočio je s balkona.

Osječki kuloari, pak, tvrde da je Ragužu podmetnuta divlja droga koja je dovela do halucinacija. Nakon toga na čelo Osijek-Koteksa sjeda danas 49-godišnji Drago Tadić, koji je i do tada bio među vodećim ljudima. Pandžić tvrdi da način poslovanja s "rikvercom" Tadić nije primjenjivao samo na njemu nego i na drugim dobavljačima i kooperantima. Na pitanje o porijeklu šljunka koji je isporučivao za autocestu, Pandžić kaže da je sve to uvoz iz BiH, te da je sve pokriveno carinskim dokumentima.

Tadić i ravnatelj policije prijatelji

– Nema ni kubika da nije prijavljen – tvrdi. O cijeloj priči razgovarali smo kratko i s Vladimirom Faberom, bivšim ravnateljem policije, koji je neko vrijeme boravio u Osijeku istražujući ratne zločine. Faber kaže da ne zna o tome ništa, osim što je kod Drage Tadića dolazio sadašnji ravnatelj policije Oliver Grbić, jer su njih dvojica dugogodišnji bliski prijatelji koji se redovito posjećuju.

Kad je o Pandžiću riječ, tu je i priča o još jednom sudskom postupku, vrlo sličnom ovome, u kojem je Pandžić također nepravomoćno oslobođen, dva puta. Prijavljen je također za pokušaj iznude. Kaže da je tražio kredit od agencije Prvi faktor koja otkupljuje potraživanja, te da su tražili od njega, za kredit od pet milijuna kuna, 300 tisuća gotovine. To je dao, ali je tražio natrag i tada je prijavljen i odveden pred sud.